

IZVOD IZ RECENZIJE

Vaspitno-obrazovni sistem, bez sumnje može doprineti očuvanju čovekove sredine, tako da nam priroda bude u pravom smislu "prirodna", onakva kakva je upravo stvorena i nama podarena. Ekološka svijest ne nastaje spontano, sama po sebi, već u procesu komunikacije, vaspitanja i obrazovanja. Sticanje znanja o zaštiti i unapredjenju životne sredine najneposredniji je činilac formiranja i razvoja eko-svijesti, odnosno bez eko-obrazovanja nema eko-svijesti. Za sve ovo, potrebno je znanje i cilj ove knjige je primjereno tome.

Kako prikazuju autori ove svojevrsne enciklopedije, tradicionalni koncept razvoja, fokusiran na proizvodnji materijalnih dobara i eksternoj eksplotaciji prirodnih resursa približio se samom kraju. Njegov dalji podsticaj postaje absurdan, jer je korist koju omogućuje sve manja a posljedice degradacije prirode sve veće. Da bi se realizovao koncept održive zajednice, tj. obezbjedila budućnost i spriječila planetarna katastrofa, koju produkuje društvo rizika, neophodno je izvršiti dakle, duboki preobražaj svih polja na kojima počiva današnji društveno-ekonomski obrazac.

Cilj eko-obrazovanja (što je sustinska bit i nastojanje cenjenih autora ove knjige) je da čovjek čuva i unapređuje svoju životnu i radnu sredinu, kako bi ona postala sastavni deo njegovog življenja, opstanka i održivog razvoja. Zadatak je svih subjekata društva da kroz sticanje znanja formiramo svijest, u prvom redu mladih ljudi, o nužnosti zdrave, ekološki čiste sredine, primjerene i dostojeće čovjeku, o potrebi očuvanja eko-ravnoteže u urbanim sredinama i uvek se uključimo u "borbu" protiv svih vrsta eko-

opasnosti, koje se apokaliptički sve više nadvijaju nad planetom Zemljom.

Ova Ekološka enciklopedija, koji je nastao kao rezultat višegodišnjeg rada autora-eksperta za eko-bezbednost, pripremljen je za učenike, studente, radnike, seminar „Ekološko-komunalni policajac“ tj. eko-radionicu za ekologe, zdravstvene radnike, referente bezbednosti i zdravlja na radu Održivi razvoj, urednike i novinare o izveštavanju u oblasti zaštite životne sredine. Prema našim procenama, radi se zaista o eko-riječniku koji ima za cilj da pojasni termine koji se odnose na zaštitu oblasti i predjela.

Nadgranja je ovo velika Wikipedije, najveće *online* enciklopedije ikada stvorena i još bitnije enciklopedija koju stvaraju ljudi sa posebnom vizijom o slobodnom svetu i otvorenom kodu.... Sinergijski gledano, oni su obradili Polje rada ekologije, Grane ekologije, Istoriju ekologije, Osnovne principe ekologije, Biosferu i bioraznovrsnost, Koncept ekosistema, Dinamiku i stablност, Upravljanje rizicima u vanrednim situacijama, Prostorne odnose i daljnje podjela teritorije, Produktivnost ekosistema, Ekološki poremećaje, Sistem eko-bezbednosti, Eko-obrazovanje...

Rečnik, koji obrađuje na hiljade eko-riječi, pojmove-skraćenica-termina (u slici i riječi), svjetskih, evropskih i domaćih direktiva-regulativa, namenjen je stručnim institucijama, predstavnicima javne uprave, nevladiniim organizacijama i medijima koji se bave različitim pitanjima zaštite i unapređenja životne sredine. Osnova za izradu rečnika jesu najvažnije direktive EU, kao npr. u oblasti upravljanja otpadom, kao i Bazelska konvencija o kontroli prekograničnog kretanja otpada i odlaganju, koju je naša zemlja i zemlje u okruženju ratifikovale.

Svrha riječnika je da doprinese boljem razumevanju reči i termina u oblasti upravljanja životnom sredinom,

na putu usaglašavanja nacionalnog zakonodavstva s evropskim standardima.

Dakle, eko-rečnik je rezultat rada više autora, koji su uložili veliki trud u njegovu izradu te ih ponudili širokom krugu čitalaca i svima nama olakšali međusobnu eko-komunikaciju i efikasno razumjevanje ove, sve aktuelnije problematike u postmodernom ambijentu.

Ova Enciklopedija je od izuzetne koristi svim onima, koji se bave zaštitom i unaređenjem životne sredine u školstvu, preduzećima, zdravstvenim ustanovama, civilnoj zaštiti, institutima i ostalim ustanovama, referentima i inspektorima bezbjednosti i zdravlja na radu na nivou preduzeća, opština, okruga i svim ostalim, koji žele i kojima je neophodno poznavanje ove, sve aktuelnije, vrlo značajne problematike.

R E C E N Z E N T
Prof. dr Braco Kovačević
Univerzitet u Banjoj Luci